

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Радомир, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, IV СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ

при участието на секретаря М.Д.М.
като разгледа докладваното от РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ Гражданско дело № 20221730100829 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба, с която са предявени положителни установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 205 ЗЗД, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че на 03.09.2019 г. между ответника К. В. С. и „Теленор България“ ЕАД, понастоящем „Йеттел България“ ЕАД, било сключено допълнително споразумение към договор за мобилни услуги от 27.07.2017 г. с предпочетен номер +., като на ответника била предоставена отстъпка в цената на мобилно устройство при сключване на договор за лизинг. На същата дата бил сключен и договор за лизинг на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“. Поради неизпълнение на задълженията за плащане от страна на длъжника, услугата по договора била деактивирана на 13.02.2020 г., договорите били прекратени и била начислена сума в размер на 113,99 лева, представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не надвишавал трикратния размер на месечните абонаменти и сума в размер на 141,68 лева, представляваща разлика между стандартната цена на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“, съгласно ценова листа към датата на сключване на договора за мобилни услуги и заплатената от длъжника при предоставянето на устройството, съответстваща на оставащия срок на договора.

Към датата на прекратяване на договора за мобилни услуги от 27.07.2017 г. за предпочетен номер +. ответникът имал непогасени задължения с настъпил падеж в общ размер на 218,39 лева, представляваща незаплатени задължения за предходен период за предпочетен номер +., начислени във фактура № . г.

Поради неизпълнение на задълженията за плащане от страна на длъжника по договор за лизинг на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“ от 03.09.2019 г., договорът бил прекратен и към датата на прекратяване за длъжника възникнало задължение в размер на 2260,62 лева, представляващо задължение за вноски по договор за лизинг на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“. Сумата била формирана от сбора на останалите 18 дължими вноски по договора, всяка по 125,59 лева, които били предсрочно изискуеми поради прекратяване на договора за лизинг по вина на лизингополучателя, на основание чл. 12, ал. 2 от общите условия към договора за лизинг.

Към датата на прекратяване на договора за лизинг от 03.09.2019 г. към предпочетен номер +. ответникът имал непогасени задължения за лизингови вноски с настъпил падеж в общ размер на 494,14 лева, начислени във фактура № . г.

Наред с това, между ответника К. В. С. и „Теленор България“ ЕАД, понастоящем „Йеттел България“ ЕАД, било подписано допълнително споразумение от 08.10.2019 г. към договор за мобилни услуги от 31.01.2018 г. за предпочетен номер +. за срок от 24 месеца, като бил определен абонаментен план за ползваната услуга. Поради неизпълнение на задълженията за плащане от страна на ответника, услугата по договора била деактивирана на 13.02.2020 г., договорите били прекратени и била начислена сума в размер на 93,77 лева, представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не надвишавал трикратния размер на месечните абонаменти.

Към датата на прекратяване на договора за мобилни услуги от 31.01.2018 г. ответникът имал задължение в размер на 133,69 лева, представляващо незаплатени задължения за предходен период за предпочетен номер +., начислени във фактура № . г.

Сочи, че при сключването на договор с „Теленор България“ ЕАД всяко лице получавало един или повече клиентски номера, под които ищецът обединявал всички сключени и действащи към момента договори на конкретното лице и издавал една обща фактура за задълженията по тях. В системата на „Теленор България“ ЕАД длъжникът К. В. С. бил с два клиентски номера - . (предпочетен номер +.) и . (предпочетен номер +.). Всички непогасени и изискуеми задължения на К. В. С. към „Теленор България“ ЕАД били обединени в две фактури към съответните клиентски номера, както следва: за клиентски номер . - фактура № . г., със срок на плащане - 20.03.2020 г. и за клиентски номер . - фактура № . г., със срок на плащане - 06.03.2020 г.

Поради липса на изпълнение от страна на ответника, „Йеттел България“ ЕАД депозирал заявление по чл. 410 ГПК до РС – Радомир, въз основа на което било образувано ч. гр. д. № . г. и била издадена заповед за изпълнение на парично задължение, връчена на ответника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, което обуславяло правния интерес на ищеца от предявяване на настоящия положителен установителен иск.

С оглед изложеното, моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищцовото дружество следните суми:

сумата в размер на 113,99 лева, представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на допълнително споразумение от 03.09.2019 г. към договор за мобилни услуги от 27.07.2017 г. за предпочетен номер +.;

сумата в размер на 141,68 лева, представляваща разлика между стандартната цена на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“, съгласно ценова листа към датата на сключване на договора за мобилни услуги и заплатената от длъжника при предоставянето на устройството, съответстваща на оставащия срок на договора;

сумата в размер на 218,39 лева, представляваща незаплатени задължения за периода от 05.10.2019 г. до 04.01.2020 г. по договор за мобилна услуги за предпочетен номер +.;

сумата в размер на 2260,62 лева, представляваща задължения за вноски по договор за лизинг на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“ от 03.09.2019 г. за предпочетен номер +.;

сумата в размер на 494,14 лева, представляващи непогасени задължения за лизингови вноски с настъпил падеж по договор за лизинг към предпочетен номер +.;

сумата в размер на 93,77 лева, представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на допълнително споразумение от 08.10.2019 г. към договор за мобилни услуги от 31.01.2018 г. за предпочетен номер +., както и

сумата в размер на 133,69 лева, представляваща незаплатени задължения за периода от 20.09.2019 г. до 19.12.2019 г. за предпочетен номер +., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 31.03.2022 г. до окончателното плащане на сумата.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът чрез назначения му особен представител е подал отговор на исковата молба, с който е изразил становище за неоснователност на предявените искове.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не изпраща представител.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, чрез назначения му особен представител оспорва предявените искове.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Ищецът „Йеттел България“ ЕАД е подал на 31.03.2022 г. до Радомирския районен съд заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК против ответника К. В. С. за дължими суми по договори за мобилни услуги и договор за лизинг, въз основа на което е образувано ч. гр. д. № . г. на РдРС. В рамките на образуваното пред РдРС производство в полза на заявителя е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № . г., връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК.

По делото е представено и прието допълнително споразумение от 03.09.2019 г. към договор за мобилни услуги, сключен между ищцовото дружество и ответника, по силата на

което ищецът се е задължил да предоставя на ответника услуга за телефонен номер . по тарифен план „Тотал +“, с месечна абонаментна такса 36,99 лева с ДДС, за срок от 24 месеца. В договора е уговорено също така, че във всички случаи, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в този договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, потребителят дължи и разликата между цената на устройството без абонамент, съгласно последната актуална ценова листа на оператора за съответното устройство към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му от оператора цена в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг.

По делото е представен и договор за лизинг от 03.09.2019 г., сключен между ищцовото дружество и ответника, по силата на който абонатът е взел на изплащане посредством 23 бр. лизингови вноски, всяка в размер на 125,59 лева, мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“.

По делото е представено и прието и допълнително споразумение от 08.10.2019 г. към договор за мобилни услуги, сключен между ищцовото дружество и ответника, по силата на който ищецът се е задължил да предоставя на ответника услуга за телефонен номер . по тарифен план „Тотал +“, с месечна абонаментна такса 29,99 лева с ДДС, за срок от 24 месеца. В договора е уговорено също така, че във всички случаи, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи и разликата между цената на устройството без абонамент, съгласно последната актуална ценова листа на оператора за съответното устройство към момента на прекратяването на договора и заплатената от него при предоставянето му от оператора цена в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг.

По делото като писмени доказателства са приети и издадени от ищеца фактура № . г. за отчетения период на потребление - от 05.10.2019 г. до 04.11.2019 г., с начислена за периода сума за разговори, месечни абонаменти, лизингови вноски и задължения за предходен период в размер на 190,56 лева (с ДДС), фактура № . г. за отчетения период на потребление - от 05.11.2019 г. до 04.12.2019 г., с начислена за периода сума за разговори, месечни абонаменти, лизингови вноски и задължения за предходен период в размер на 408,60 лева (с ДДС), фактура № *****/05.01.2020 г. за отчетения период на потребление - от 05.12.2019 г. до 04.01.2020 г., с начислена за периода сума за месечни абонаменти, лизингови вноски и задължения за предходен период в размер на 595,16 лева (с ДДС), фактура № . г. за отчетения период на потребление - от 05.01.2020 г. до 04.02.2020 г., с начислена за периода сума за месечни абонаменти, лизингови вноски и задължения за предходен период в размер на 712,53 лева (с ДДС), фактура № . г. за отчетения период на потребление - от 05.02.2020 г. до 04.03.2020 г., с начислена за периода сума за неустойка, лизингови вноски и задължения за предходен период в размер на 3228,82 лева (с ДДС), фактура № . г. за отчетения период на потребление - от 20.09.2019 г. до 19.10.2019 г., с начислена за периода сума за разговори, месечни абонаменти и задължения за предходен период в размер на 51,98 лева (с ДДС), фактура № *****/20.11.2019 г. за отчетения

период на потребление - от 20.10.2019 г. до 19.11.2019 г., с начислена за периода сума за разговори, месечни абонаменти и задължения за предходен период в размер на 114,34 лева (с ДДС), фактура № . г. за отчетения период на потребление - от 20.11.2019 г. до 19.12.2019 г., с начислена за периода сума за месечни абонаменти и задължения за предходен период в размер на 144,33 лева (с ДДС) и фактура № . г. за отчетения период на потребление - от 20.01.2020 г. до 19.02.2020 г., с начислена за периода сума за неустойка и задължения за предходен период в размер на 227,46 лева (с ДДС).

Приетото за установено от фактическа страна обуславя следните правни изводи:

Исковете са предявени от процесуално легитимирана страна и при наличието на правен интерес, поради което са процесуално допустими. Правният интерес от воденето им се обосновава с издадена срещу ответника в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК относно вземанията, предмет на настоящото производство, връчена на длъжника на основание чл. 47, ал. 5 ГПК. Исковете за установяване на вземането са подадени в преклузивния срок по чл. 415, ал. 4 ГПК.

По установителния иск с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД за предоставени далекосъобщителни услуги:

За уважаването на така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже съществуването между него и ответника през процесните отчетни периоди на облигационно правоотношение, породено от сочените договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях, както и изпълнението на насрещните му задължения по правоотношението чрез предоставяне за ползване на ответника на мобилния телефонен номер и доставката на далекосъобщителните услуги по вид и стойност, описани в издадените фактури.

Предвид приетите по делото писмени доказателства, обсъдени по-горе, съдът намира, че между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение, по силата на което операторът е предоставил на абоната – ответник, мобилни услуги, посредством предоставянето на телефонен номер, при съответни месечни такси и срок на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугите – абонаментни такси. В договорите и допълнителните споразумения се съдържа описание на тарифните планове и ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им. Договорите откъм съдържание отговарят на законовите изисквания за договор, сключен при общи условия, като включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия. Те са приети с положения подпис на абоната и по този начин лицето е декларирало, че е запознато с тях и е получило екземпляр от същите.

В разглеждания случай ответникът е подписал договорите за услуги с мобилния оператор, ползвал е същите и не е изпълнил задължението си да заплаща стойността на предоставените услуги и с поведението си е изпаднал в забава. Издадени са фактури, които не е заплатил в срок. Следователно е осъществен фактическият състав на едно договорно неизпълнение, за което ответникът носи отговорност.

Съгласно чл. 26 от Общите условия на „Теленор България“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на електронни съобщителни услуги „при ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител – страна по договора, бива уведомен за датата от месеца, на която ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми“.

Извършване на конкретно възложените мобилни услуги от мобилния оператор и предоставянето им на ответника се доказва от приложените по делото фактури, подробно изброени по-горе. По всички изброени фактури получател е ответникът К. С. с телефонен номер . и телефонен номер .. Представените фактури установят факта, че като първични счетоводни документи са осчетоводени в търговските книги на мобилния оператор „Йеттел България“ ЕАД. Чл. 182 ГПК и чл. 55 ТЗ установяват правило относно редовно водените счетоводни книги на търговеца, които могат да служат като доказателство в негова полза. Ответникът в срока по чл. 131 ГПК не е оспорил по реда на чл. 193 ГПК истинността (верността) на фактурите, както и верността на обективизираните във фактурите данни, които съдържат минимално необходимите реквизити съгласно ЗСч. и ЗДДС и представляват първичен счетоводен документ, поради което съдът приема, че търговските книги на „Йеттел България“ ЕАД са водени редовно и оттук, че ответникът действително е ползвал услугите на оператора, на посочените в тях стойности. След като фактурите не са били оспорени от ответната страна, същите представляват доказателство, че така претендираните суми са осчетоводени от доставчика – в същия смисъл: решение № 89/30.03.2018 г. по гр. д. № 31/2018 г. по описа на ОС - Перник. Няма основание за обвързване заплащането на възнаграждението за извършване на конкретно възложените мобилни услуги от мобилния оператор и предоставянето им на ответника от допълнителни факти, доколкото приемането на услугата не е задължение на възложителя - да прегледа и да направи всички възражения за неправилно изпълнение (определение № 3/08.01.2014 г. на ВКС по т. д. № 803/2014 г., ТК, II т. о.). Затова и при отсъствието на възражения и доказателства по делото, ответникът при приемане на изпълнените услуги да е направил възражения за недостатъци и изрично изразено несъгласие с престиранияте услуги при тяхното приемане, извършеното се счита прието и възложителят дължи уговореното възнаграждение от приемането (чл. 266, ал. 1 ЗЗД).

Ответникът не е представил доказателства за извършени плащания на дължимите суми за ползвани далекосъобщителни услуги в полза на ищеца, с оглед на което съдът намира, че ответникът не е изпълнил в срок задълженията си по процесните договори за заплащане на дължимите суми, поради което и същите законосъобразно са били прекратени предсрочно от мобилния оператор, което налага извод за основателност на предявения иск.

Относно дължимостта на вземането за неустойка:

Съгласно чл. 92, ал. 1 ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват.

Задължението за неустойка има акцесорен характер и става изискуемо при неизпълнение на друго главно задължение. За да бъде уважен иск на това правно основание, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване, съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК и в съответствие с изложените в исковата молба твърдения, наличието на следните предпоставки – наличието на клауза за неустойка; неизпълнение на задължение и неустойката да е уговорена между страните в определен размер, като обезщетение за вредите от неизпълнението на именно това задължение.

В настоящия случай съществува клауза в допълнителните споразумения към двата договора за мобилни услуги, според която при прекратяване на договора преди изтичане на неговия срок, което е по вина на ответника, то последният дължи неустойка в размер на оставащите месечни абонаментни такси за срока на договора, като нейният максимален размер не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти.

В тежест на ищеца е да ангажира доказателства за валидността на неустоечната клауза, за което с оглед указанията в т. 1 и т. 3 на Тълкувателно решение № 1/2013 г. от 09.12.2013 г. на ОСГТК на ВКС и повелителния характер на разпоредбите, регламентиращи неравноправните клаузи и накърняването на добрите нрави при неустоечните клаузи, съдът следи и служебно.

За да прецени основателността на заявената претенция, съдът следва да обсъди изцяло неустоечната клауза, въз основа на която се претендира процесното вземане.

Искът за неустойка се основава на клауза в индивидуалния договор и ОУ, каквато в процесния случай действително е налице. При недоказване на извършено плащане в срок, налице е виновно поведение на ответника, посочено и в Общите условия, имащо значение за едностранно прекратяване на договора от ищеца.

Наред с това, липсва нормативно ограничение и в рамките на предоставената им договорна свобода на основание чл. 9 ЗЗД страните по договор за услуга могат да включат клауза за едностранното му прекратяване преди изтичане на срока по волята, на която и да е от страните или на една определена от тях. Допустимо е също така уговарянето от страните на неустойка за вредите от предсрочното прекратяване на срочен договор за услуга, но само в рамките на присъщите □обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, иначе клаузата за неустойка би била нищожна, поради накърняване на добрите нрави, за което съдът следи служебно, като преценката се извършва към момента на сключване на договора, а не към последващ момент – т. 3 от Тълкувателно решение № 1/15.06.2010 г., по тълк. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС. При тази преценка следва да се изходи преди всичко от характерните особености на договора за услуга и вида на насрещните престации: мобилният оператор се задължава да предостави на потребителя ползването на мобилни услуги срещу абонаментна такса, а потребителят – да я заплати, но само срещу предоставената му услуга. От друга страна, ако е уговорена неустойка при предсрочно прекратяване на договор за услуга, в размер на всички неплатени по договора абонаментни вноски до края на срока му, мобилният оператор по прекратения договор ще получи имуществена облага от насрещната страна в размер, какъвто би получил, ако договорът не беше прекратен, но без да се

предоставя ползването на услугата по договора. Следователно, уговорената по този начин неустойка за предсрочно прекратяване излиза извън по-горе очертаните функции на неустойката, създава условия за неоснователно обогатяване на предоставящия услугата мобилен оператор и нарушава принципа за справедливост. Уговорката за неустойка в полза на мобилен оператор при предсрочно прекратяване на договор за услуга поради неплащане на сума по договора от потребителя, определена в размер на всички абонаментни вноски за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения в него срок, е нищожна, поради противоречие с добрите нрави на основание чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД. В този смисъл е константната практика на ВКС, намерила израз в решение № 110/21.07.2016 г. по т. д. № 1226/2015 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 193/09.05.2016 г. по т. д. № 2659/2014 г. на ВКС, ТК, I т. о. и решение № 219/09.05.2016 г. по т. д. № 203/2015 г. на ВКС, ТК, I т. о. Следва да се посочи, че съдът следи служебно за нищожността на договорните клаузи, предмет на договора, когато тя е свързана с противоречие на закона или на добрите нрави и това противоречие произтича пряко от твърденията и доказателствата по делото. В този смисъл са решение № 178/26.02.2015 г. по т. д. № 2945/2013 г. на ВКС, ТК, II т. о. и решение № 229/21.01.2013 г. по т. д. № 1050/2011 г. на ВКС, ТК, II т. о.

По отношение на претендираната неустойка съдът намира, че предвид уговореното между страните в съществуващата клауза в договора, според която при прекратяване на договора преди изтичане на неговия срок, което е по вина на ответника, то последният дължи неустойка, като нейният максимален размер не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, същата не е нищожна.

Това е така, тъй като е налице изначално уговорен праг на неустойката и възможност същата да бъде определена, поради което клаузата в цитираните договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения не създава неравновесие в правата и задълженията на потребителя и мобилния оператор, отговаря на изискването за добросъвестност и не излиза извън присъщата ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции и като такава не е нищожна като противоречаща на добрите нрави, поради което съдът приема, че сумата от 113,99 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер ., е дължима от ответника. Същото се отнася и за сумата от 93,77 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер ..

Не е неравноправна на основание чл. 143, ал. 1, т. 5 ЗЗП и неустоечната клауза, включена в допълнителните споразумения към двата договора за мобилни услуги, в частта ѝ предвиждаща при прекратяване на договора за мобилни услуги потребителят да дължи разликата между стандартната цена без отстъпка на устройството и преференциалната цена при сключване на договора. Съдът намира, че клаузата отговаря на изискването за добросъвестност и не води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя. Видно от цитирания договор, разликата между стандартната цена без отстъпка на устройствата и преференциалната цена при сключване на договора възлиза

на сумата от 205,83 лева.

Следва се има предвид, че потребителят на мобилни услуги е получил устройството на преференциална цена, с оглед сключения от него договор за мобилни услуги, в който изрично е договорено, че вземането за неустойка в размер на разликата между стандартната цена на устройството без отстъпка и преференциалната цена при сключване на договора възниква при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя. Стандартната цена на предоставеното устройство, преференциалната му цена, както и размера на отстъпката са изначално определени в договора, като на тази база и съобразявайки оставащия срок на договора, размерът на неустойката е определяем, поради което неустоечната клауза не създава неравновесие в правата и задълженията на потребителя и мобилния оператор, отговаря на изискването за добросъвестност и не излиза извън присъщата ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции.

По иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 205 ЗЗД:

Възникването в полза на ищеца на вземанията, представляващи стойност на лизингови вноски, е обусловено от установяване наличието на договорни правоотношения между страните, породени от договор за лизинг с твърдения предмет и съдържание, предаването от страна на ищеца, като лизингодател за ползване от ответника на мобилното устройство, предмет на договора и падежа на вземанията.

От приетия по делото договор за лизинг от 03.09.2019 г. се установява, че между ищцовото дружество, от една страна като лизингодател, и ответника, от друга, като лизингополучател, е сключен договор за лизинг на мобилен телефон, марка „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“, на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 125,59 лева всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор. В чл. 4 от договора е посочено, че с подписване на настоящия договор лизингополучателят декларира и потвърждава, че лизингодателят му предава устройство във вид, годен за употреба, функционира изрядно и съответства напълно на договорените технически характеристики и е комплектовано с цялата документация, включително гаранционна карта.

При това положение настоящият състав приема, че между страните е сключен договор за лизинг на индивидуализираната по-горе движима вещ, по който ответникът не е изпълнил задължението си да плати лизингови вноски. Макар по делото да липсват доказателства задълженията на ответника да са обявени за предсрочно изискуеми, съдът приема, че същият дължи пълната сума на уговорените в договора лизингови вноски, тъй като към настоящия момент срокът на договора за лизинг е изтекъл и ответникът дължи пълния размер на вноските по тях, тъй като същите са изискуеми и без да е обявена предсрочна изискуемост на договора. С оглед на това, настоящият състав приема, че искът за заплащане на суми на основание сключен договор за лизинг е основателен и доказан до пълния предявен размер от 2754,76 лева.

По разностките:

Съгласно ТР № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК съдът по иска разпределя отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

Ищецът претендира и доказва разноски в производството общо в размер на 1407,21 лева, от които 340,42 лева – заплатена държавна такса, 421,16 лева – заплатено адвокатско възнаграждение и 645,63 лева – заплатено възнаграждение за особен представител на ответника, които при този изход на спора следва да бъдат заплатени от ответника.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на К. В. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Р., ЖК „А.“, бл. ., ет. ., ап. ., че дължи на „Йеттел България“ ЕАД, с ЕИК: ., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ЖК „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, следните суми:

сумата в размер на 113,99 лева (сто и тринадесет лева и деветдесет и девет стотинки), представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на допълнително споразумение от 03.09.2019 г. към договор за мобилни услуги от 27.07.2017 г. за предпочетен номер +.;

сумата в размер на 141,68 лева (сто четиридесет и един лева и шестдесет и осем стотинки), представляваща разлика между стандартната цена на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“, съгласно ценова листа към датата на сключване на договора за мобилни услуги и заплатената от длъжника при предоставянето на устройството, съответстваща на оставащия срок на договора;

сумата в размер на 218,39 лева (двеста и осемнадесет лева и тридесет и девет стотинки), представляваща незаплатени задължения за периода от 05.10.2019 г. до 04.01.2020 г. по договор за мобилна услуги за предпочетен номер +.;

сумата в размер на 2260,62 лева (две хиляди двеста и шестдесет лева и шестдесет две стотинки), представляваща задължения за вноски по договор за лизинг на мобилно устройство „APPLE iPhone XS Max 512GB Silver“ от 03.09.2019 г. за предпочетен номер +.;

сумата в размер на 494,14 лева (четиристотин деветдесет и четири лева и четиринадесет стотинки), представляващи непогасени задължения за лизингови вноски с настъпил падеж по договор за лизинг към предпочетен номер +.;

сумата в размер на 93,77 лева (деветдесет и три лева и седемдесет и седем стотинки), представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на допълнително споразумение от 08.10.2019 г. към договор за мобилни услуги от 31.01.2018 г. за предпочетен номер +., както и

сумата в размер на 133,69 лева (сто тридесет и три лева и шестдесет и девет стотинки),

представляваща незаплатени задължения за периода от 20.09.2019 г. до 19.12.2019 г. за предпочетен номер +., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 31.03.2022 г. до окончателното плащане на сумата.

ОСЪЖДА К. В. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Р., ЖК „А.“, бл. ., ет. ., ап. . ДА ЗАПЛАТИ на „Йетел България“ ЕАД, с ЕИК: ., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ЖК „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6 сумата от 1407,21 лева (хиляда четиристотин и седем лева и двадесет и една стотинки) – направени разноси в производството по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____